

ΕΤΕΡΩΝΥΜΑ

Γράφει ο Κώστας Καραμάρκος → <http://endeaneos.blogspot.com.au>

Thessaloniki... Θεσσαλονίκη-Αθήνα...

«Θεσσαλονίκη-Αθήνα με ένα 2CV» του Λουδοβίκου των Ανωγείων...

«Βρέχει στην εθνική οδό σε κάθε της χιλιόμετρο»...

Στρυμωγμένη παρέα οι φωνές του Διονύση Σαββόπουλου, του Νίκου Παπάζογλου, του Θανάση Γκαϊφίλια, του Μανόλη Ρασούλη, του Γιώργου Ζήκα, του Ζερβουδάκη, του Καρακότα, της Καλημέρη, του Αγγελάκα και άλλων πρώην και νυν κατοίκων του Βορρά...

Τσαλακωμένη, ξεχασμένη, ενοχλητική συντροφιά τα αφιερώματα των λογοτεχνικών περιοδικών για τους χαμένους ποιητές και πεζογράφους... Το Μανόλη Αναγνωστάκη, το Γιώργο Ιωάννου, τον αυστηρό στυλίστα Ντίνο Χριστιανόπουλο και άλλους...

Θεσσαλονίκη-Αθήνα εν μέσω βροχών, καταποντισμών και τροχαίων! Θεσσαλονίκη-Αθήνα με μια καθυστερημένη, με μια ηττημένη, με μια ξεχειλωμένη πύση της Ολυμπιακής... Πεταμένες εφημερίδες, νυσταγμένοι ταξιδιώτες στα καθίσματα...

Θεσσαλονίκη-Αθήνα μ' αεροπλάνα και βαπόρια, με λεωφορεία και τρένα, χειμώνα καλοκαίρι, άνοιξη και Φθινόπωρο.

Στην Πλατεία Ναβαρίνου παρέα με πρεζόνια κι άστεγους...

Στην Πλατεία Αντιγονιδών δίπλα στους μετανάστες, ρωσόφωνους, αλβανόφωνους και άλλους...

Στην Πλατεία Εξαρχείων χαζεύοντας τη μπλε πολυκατοικία μια νύχτα με φεγγάρι συναντιούνται κουτσαίνοντας, κυνηγιούνται ασθμαίνοντας, αερικά και όνειρα απατηλά...

Ναρκισσοισμός και ψυχανάλυση η γραφή, εγκλεισμός και χειραφέτηση...

Τα δικά μας βιβλία, οι δικοί μας δίσκοι, οι δικές μας εμμονές, διαλέγονται εύκολα, παλεύονται εύκολα, τα δώρα όμως...

Με πολλά αντίτυπα δωρεάν εφημερίδων της πόλης στις δυο τους τσέπες, κυκλοφορούσαν κι οπλοφορούσαν στους δρόμους τα γέρονια, μια φορά κι έναν καιρό...

Με το Νίκο των πολλών πτυχίων, των πολλών ταξιδιών, των πολλών αναγκών, δυο μήνες μπροστά και ηλεκτρονικά τα ραντεβού να κλίνεις...

Στη Μανάγκουα τη βραδιά που χάνουν

Ο Κώστας Λούστας ζωγραφίζει μπροστά στον Λευκό Πύργο το 1972

Γιάννης Τσαρούχης, Νεοκλασικό σπίτι της Αθήνας

εκλογές οι Σαντινίστας, στο Ναϊρόμπι λίγο πριν επιχειρήσεις ανάβαση στην κορυφή του Κιλιμάντζαρου, στη Βαρκελώνη δευτερόλεπτα πριν από τη σέντρα ενός μεγάλου ντέρμπυ της Μπάρτσα...

Αθήνα -Θεσσαλονίκη με ένα 2CV. Ένα βράδυ που έβρεχε, έβρεχε ασταμάτητα, κι οι νταλικέρηδες παραβίαζαν κάθε κανόνα του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας, στο άγαλμα του Λεωνίδα, στη γέφυρα της Αλαμάνας, στον κάμπο της Θεσσαλίας, στις στροφές του Πλαταμώνα...

Στον Όλυμπο μαλώνουν ακόμα οι Θεοί, στη Θεσσαλονίκη οι Παοκτοήδες!

Έλα να πάμε βόλτα στο γιαλό, παρέα με τους γλάρους και τους στίχους των ποιητών: «Κι άλλοτε συμβαίνουν γεγονότα συνταρακτικά, μα/ κανείς δεν τα προσέχει όπως αυτά τα φτωχά χειρόγραφα πάνω στο τραπέζι/ που τ' ανεμίζει κιόλας η λησμονιά/ ή όταν ανεβαί-

μήκος της εθνικής οδού... Γιατροί της πείνας, που τα έχουν δει όλα ή σχεδόν όλα στη ζωή τους, σταματημένοι στη μέση του πουθενά. Γερόνια που μαζεύουν χόρτα στα χωράφια, τσομπάνηδες που μαζεύουν πρόβατα στις πλαγιές, σπιτία ερμητικά κλειστά στην επαρχία.

Οι κολώνες της ΔΕΗ, τα σιχάκια της Κατερίνας Γώγου, αυτά, μόνον αυτά φωτίζουν... «Εμένα οι φίλοι μου είναι μαύρα πουλιά/ που κάνουν τραμπάλα στις ταράτσες ετοιμόρροπων σπιτιών/ Εξάρχεια Πατήσια, Μεταξουργείο, Μεις»...

Γκαστροωμένες εμμονές τις ζωές μας δυναστεύουν.

«If I had a hammer, I'd hammer in the morning, I'd hammer in the evening, all over this land... it will be a hammer of justice, a hammer of...», με τους Peter, Paul and Mary, all the way from the 60's to τραγούδι. Peter Paul and Mary αδέρφια, το καλό, το κινηματικό, το ρομαντικό, το αγωνιστικό πρόσωπο της Αμερικής. Τους θυμάται κανείς; Τους γνωρίζεις κανείς; Τους ακούει κανείς;

Έλα να πάμε μια βόλτα στο γιαλό, παρέα με τους γλάρους...

Αθήνα...

Πολυκοσμία και παλιατζιδικά στην Πλατεία Αβρυσσών, ξεκούρδιστες λαίρνες στην Ερμού, έντεκα και μία ελπίδες σουλατσάρουν, μπροστά στο ΦΙΛΙΟΝ, τα μεσημέρια του Σαββάτου...

Θεσσαλονίκη...

Οι ηλικιωμένες κυρίες των δρόμων, οι ασπρόμαυρες φωτογραφίες του De Facto...

Συγκινούν πολύ, συγκινούσαν πάντα οι Αντικατοπτρισμοί του Χατζιδάκι, είτε τότε, στην κλασική τους εποχή, στην κλασική τους εκδοχή με τους New York Rock Ensemble, είτε τώρα, με τους Raining Pleasure!

Υπερφίαλα δέθεν τις ζωές μας δυναστεύουν.

Ευτυχώς όμως, ευτυχώς υπάρχει κι η ποίηση, που ναι μεν δεν κινητοποιεί τις μάζες, αλλά... Τις ζωές μας ομορφαίνει, γιατί αλλιώς...

«Αυτός εκεί ο συγκεκριμένος άνθρωπος/ είχε μια συγκεκριμένη ζωή/ με συγκεκριμένες πράξεις./ Γι' αυτό και η συγκεκριμένη κοινωνία/ για το συγκεκριμένο σκοπό/ τον καταδίκασε σε θάνατο.»

Βενζινάδικα-υπερκαταστήματα κατά